بدون نقطه بودن و اختلاف مصاحف دو ویژگی مصاحف عثمان

شاگرد: منظورم پسند کردن نیست. بلکه عادت است. مثلاً وقتی شما میخواهید «ملک یوم الدین» بگویید گویا در زبان شما نمیچرخد. یا به جای کلمه «فتبین» میخواهیم بگوییم «فتثبت»، در اینجا زبان نمی چرخد. چون شما هزاران بار گفتهاید «فتبین».

استاد: بعضی از نکاتی که سر جایش به ذهنم میآید عرض میکنم. یادداشت هم بفرمایید، قشنگ است. باید بعداً از اینها استفاده شود. یکی از نکاتی که در کتاب شیخ هادی فضلی[1] هست، که به نظرم ایشان هم از جای دیگری نقل میکنند، خیلی زیبا است. این نکته است که عثمان پنج یا هفت مصحف را به بلاد مختلف فرستاد. اولاً این مصاحف نقطه و اعراب نداشتند. دوم اینکه با هم مختلف بودند و فرق میکردند. حدود شصت هفتاد موضع هست که این مصاحف با هم فرق میکنند. چرا چنین کرد؟ این نکته را ایشان میگویند که وقتی عثمان خواست توحید قرائات کند و اختلاف قبلی را بر طرف کند، سعی کرد هر مصحفی را مناسب قرائت میدانی اهل آن مصر بفرستد. این نکته خیلی خوبی است. یعنی اگر در یک جایی «فتوکل» هست، میدانست که آنها «فتوکل» میخوانند. لذا برای آنها «فتوکل» نوشت. در این مصر «و توکل» میخوانند اما برای آنها «وتوکل» نوشت. چون قرائاتی که همه داشتند و اهل مصر بود و متواتر بود و اقراء هم در زمان حضرت صورت گرفته بود را همه را میخواست سامان بدهد.

---

[1]القرائات القرآنیه ص ۲۳

بازبینی #2
ایجاد شده 4 آوریل 2024 12:27:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 16 مه 2024 10:19:12 توسط ... .